

Świetlisty Ogród

Świetlisty Ogród.

Dawno, dawno temu, w magicznej krainie, żyła mała jednorożka o imieniu Alka. Alka była piękna, z delikatnym, srebrzystym rogiem i grzywą mieniącą się wszystkimi kolorami tęczy. Jednak mimo swojej urody i magicznych zdolności, Alka miała jeden wielki problem – bała się ciemności. Każdej nocy, gdy słońce zachodziło, Alka czuła, jak jej serce zaczyna bić szybciej, a w jej brzuchu pojawiały się motyle strachu.

Alka zawsze chciała spać ze swoją mamą, jednorożcem o imieniu Ann. Ann była bardzo mądra i zawsze wiedziała, jak uspokoić swoją córkę. Jednak Alka wiedziała, że nie może spać z mamą przez całe życie. Chciała być odważna i spać sama, ale strach przed ciemnością był zbyt silny.

Świetliste Odkrycie. Pewnej nocy, gdy Alka znowu nie mogła zasnąć, postanowiła wyjść na spacer po ogrodzie. **Ogród Alki był niezwykle – pełen kwiatów, które świeciły w ciemności, i drzew, które szeptały tajemnicze historie.** Alka spacerowała po ogrodzie, próbując uspokoić swoje myśli, gdy nagle zauważyła coś niezwykłego. W głębi ogrodu, za gęstym żywopłotem, dostrzegła delikatne, migoczące światła.

Alka, zaintrygowana, postanowiła podejść bliżej. Przeszła przez żywopłot i odkryła tajemniczy zakątek ogrodu, pełen świetlików. Świetliki tańczyły w powietrzu, tworząc magiczne wzory i oświetlając całą polanę. **Alka była zachwycona. Nigdy wcześniej nie widziała czegoś tak pięknego.**

Przyjaciele w Ciemności. Świetliki zauważyły Alkę i zaczęły krążyć wokół niej, jakby chciały ją przywitać. Jedna z nich, o imieniu Fiołek, zbliżyła się do Alki i zaczęła mówić:

- Witaj, Alko! Słyszałam, że boisz się ciemności. Chcemy ci pomóc.

Alka była zdziwiona, że świetlik zna jej imię i jej problem. Zapytała:

- Jak możecie mi pomóc? Ciemność jest taka przerażająca.

Fiołek uśmiechnął się i odpowiedział:

- Ciemność nie jest taka straszna, jeśli wiesz, jak na nią patrzeć. My, świetliki, nauczyliśmy się, że ciemność jest tylko brak światła. Możemy ci pokazać, jak znaleźć światło w najciemniejszych miejscach.

Świetliki zaczęły uczyć Alkę, jak radzić sobie ze strachem przed ciemnością. Pokazały jej, jak zamknąć oczy i wyobrazić sobie jasne, ciepłe światło w swoim sercu. Alka ćwiczyła to każdej nocy, a świetliki towarzyszyły jej, świecąc delikatnym blaskiem.

Każdej nocy Alka czuła się coraz pewniej. Zaczęła rozumieć, że ciemność nie jest wrogiem, ale częścią natury, która może być piękna i spokojna. Świetliki nauczyły ją również, że nawet w najciemniejszych chwilach, zawsze można znaleźć coś, co daje światło i nadzieję.

Po wielu nocach ćwiczeń i nauki, Alka poczuła się gotowa, by spróbować spać sama. Była trochę zdenerwowana, ale wiedziała, że ma w sobie światło, które może rozjaśnić każdą ciemność. **Tej nocy, po raz pierwszy, Alka zasnęła w swoim łóżku, otoczona blaskiem świetlików, które tańczyły wokół niej.**

Rano Alka obudziła się z uśmiechem na twarzy. Była dumna z siebie, że pokonała swój strach. Wiedziała, że zawsze będzie miała świetliki jako swoich przyjaciół, którzy pomogą jej w najciemniejszych chwilach.

Od tego dnia Alka nie bała się już ciemności. Każdej nocy odwiedzała świetliki w tajemniczym zakątku ogrodu, dziękując im za pomoc. Świetliki były jej wdzięczne za to, że nauczyła się znajdować światło w ciemności i stała się odważnym jednorożcem.

Alka zrozumiała, że każdy ma w sobie światło, które może rozjaśnić najciemniejsze miejsca. Nauczyła się, że odwaga to nie brak strachu, ale umiejętność radzenia sobie z nim. Dzięki świetlikom i ich naukom, Alka stała się silniejsza i bardziej pewna siebie.

Historia Alki i świetlików pokazuje, że każdy z nas ma w sobie światło, które może rozjaśnić najciemniejsze chwile. Odwaga nie oznacza braku strachu, ale umiejętność radzenia sobie z nim. Tak jak Alka, możemy znaleźć w sobie siłę, by pokonać nasze obawy i stać się odważniejszymi i silniejszymi.